

3.

Ruud Meertens was een handige jongen. In het begin belegde hij nog bij ons, ja ik zei *ons* voor ik er erg in had, dat ging heel snel, maar hij zou in '99 al naar een online broker vertrekken. Hij zocht doorlopend naar mensen die hem tot klankbord konden dienen. Hij had het nodig om zijn overwegingen en theorieën hardop uit te spreken. Hij wilde dat mensen hem vragen stelden, zodat zijn gedachten en zintuigen op scherp werden gesteld. Als hij dan alleen achter zijn computer zat, zijn spreadsheets aan het bijwerken, met zijn handboek technische analyse onder handbereik en het financieel dagblad opengeslagen op de grond naast hem, dan nam hij precies de juiste beslissing. Technische en fundamentele analyse geraadpleegd: ratio en intuïtie met elkaar in perfecte harmonie.

Ruud Meertens maakte per saldo altijd winst en hij liet dat weten ook. Sommige mensen vonden hem een opschepper en ongetwijfeld was dat waar. Hij moest altijd even melden wat voor rendement hij had gehad, of hoe hij zijn opties had teruggekocht net voor de onderliggende koers onderuit ging. Het was hem echter niet om de afgunstige blikken te doen. Hij sprak vooral over zijn plannen en dat was voor hem belangrijk. De mensen met wie hij sprak begrepen niet dat veel opmerkingen die hij en passant maakte, slechts een fragment waren van zijn overwegingen, een momentopname, een vermoeden, een gedachte die nog lang niet gerijpt was, of die nog zomaar verworpen kon worden. Hij zocht constant een klankbord.

Zo hield hij op de buurtborrel een verhaal tegen meneer Jansen. Meertens rook in een gezelschap direct wie er ontvankelijk was voor zijn verhalen. Zijn favoriete woord die middag was hefboomwerking en het ging over warrants met de welhaast mystieke naam Nifty Fifteen. Het werd de middag dat meneer Jansen het licht zag: hun spaargeld beleggen zou de oplossing zijn voor al zijn zorgen. Als hij het geld goed zou investeren gaf het niet meer dat hij met zijn werk nooit hogerop zou komen en dat hij te weinig verdiende om na zijn pensioen een stulpje in het buitenland te kunnen kopen. Slim beleggen was de sleutel naar succes, rijkdom en geluk. Misschien bracht een vet rendement zelfs de passie en romantiek in zijn versleurde relatie terug.

Gewapend met de termen hefboomwerking en Nifty Fifteen deelde hij zijn visie met zijn vrouw. Zij zag voor het eerst sinds jaren hoe haar man enige passie ten toon spreidde. Zijn opwinding was aanstekelijk en ze vreeën die middag spontaan een keer buiten hun wekelijkse ritme om. Eindelijk nam hij verantwoordelijkheid en vervulde hij de rol die haar sociale programmering hem had toebedeeld.

Ze staken een kwart van hun spaargeld in de Nifty Fifteen warrant en maakten daarop in de weken daarna al meer rendement dan ze in jaren op hun hele spaargeld hadden gehad. De hefboom werkte natuurlijk ook naar beneden. Het waren niet meer dan de normale koersschommelingen, maar in huize Jansen werd hausse na krach beleefd. Vlak na het weekendje Parijs, waarvoor ze hun winst een beetje hadden afgeroomd, zat er een dikke bruine beer tussen hen in op de sofa en ze negeerden hem allebei driftig.

Meneer Jansen besloot na jaren zijn neus weer eens te laten zien op de tennisclub. Ruud Meertens was daar lid van en het kostte weinig moeite om hem wat losse opmerkingen over het beleggingsklimaat te ontlokken. Hij had zelf van een investering in de Nifty Fifteen warrant afgezien. Hij hield het voorlopig toch bij opties. Hij had een pracht van een butterfly spread ontwikkeld. Hij legde tussen drie pilsjes en vijf sigaretten door helemaal uit hoe zo'n spread werkte, maar daar bleef bij meneer Jansen niets anders van hangen dan dat het erg ingewikkeld was.

De volgende dag reed meneer Jansen na zijn werk langs een boekhandel en kocht het duidelijkste boek over beleggen dat hij kon vinden. *Beleggen*, heette het boek, met de vrolijke ondertitel: *een koud kunstje voor iedereen?!* Het boek was een openbaring, al was het niet

veel meer dan een stapel wandspreuken: een opsomming van bekende spreekwoorden in een beleggerssnit gestoken.

Volharding was de heer Jansen niet vreemd en hij zat avonden lang, boek in de hand, op de logeerkamer voor teletekst. De eerste opdrachten die hij opgaf werden steevast niet uitgevoerd. Hij gaf een te scherpe limiet mee en het zou nog enige tijd duren eer hij door had dat het weinig zin had om standaard te willen instappen op de meest voordelige koers van de vorige handelsdag. *Das war einmal.*

Het was in de bedrukte stemming van zo'n avond op de logeerkamer, terwijl zijn vrouw beneden naar de Parodie Parade zat te kijken, dat ik de heer Jansen uit Ommen aan de lijn kreeg en hij een onuitwisbare indruk op mij maakte door al zijn frustratie over de moeizame leercurve van de eenzame belegger in zijn stem te laten doorklinken.

Toch zou hij het beleggen met opties wel onder de knie krijgen. Had hij het daar maar bij gelaten. Maar nee, met dank aan Ruud Meertens op de tennisclub; emissies, daar lag voor het komende jaar het nieuwe goud.